

MURAKÖZ

Szerkesztési iroda: Főter, Szt. Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ILMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP. — A Csáktornya székely „Muraközi” és „Ónszegi” szövegkezelő, a Perlaton székely „Also-muraközi” és „Ónszegi” szövegkezelő, a Stridon székely muraközi-hegyvidéki közművelődési „Önképző” hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egyes évre 4 ft.
Félre 2 „
Negyedre 1 „
Egyes szám 10 kr.
Hirdetők mely elfogadják: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bácska: Schalek H. Dukes M. Oppelk A. Dauter G. L. és társai és Heradt, Brunnien: Stern M.
Nyilvánter petitsora 10 kr.

A cselédügy.

A cselédügy ma már oly fontos, hogy méltán foglalkozzunk a nagyközönséggel, de különösen a gazdasszonyok figyelmével, mert a tekintetben város és vidék, gazdag és szegény csak panaszt bir nyújtani. A cselédügy folytonos vándorlása, erkölcsi botlása, hűtlensége oly sok okot adnak a panaszra, hogy ideje volna a tárgy felett komoly vitába elegyedni és ha lehetséges, gyógyítani e bajt, mely oly sok kellemetlenséget okoz a házi beléletben és a társadalmi küléletben.

Legelső panasz, hogy nincsenek maradandó cselédek. Egy két hónap s már utífi van a talpuk alatt. — Ebből származik aztán a cseléd ruhátlansága, mert a mit keres, helynéküli állapotában elkölti.

Második panasz a czéda élet. Kikötik, hogy ők szabadon használhassák éjjeli idejüket. Trágár beszédnek és a szemérmességnek még csak legkisebb máza sincs rajtuk. — És ez a gonosz példa a növekvő családtagokra a legélesebb figyelem mellett is rossz hatással van. A nagyobbakat pedig megbotránkoztatja. Ebből származik a gazda és cseléd közötti igen feszült viszony.

Harmadik panasz a cselétlenség. Nem, hogy őrizné azt, a mi a gazdájáé, de sőt készakarva rongálja, pusztítja. Semmivel takarékosan nem bánt, hozzányúl az idegen jószágához. Ebből aztán az következik, hogy a cselédet pénzben vett, szükséges rossznak tekintik az emberek.

Ha csak e három panaszt figyeljük is meg, már látjuk a cselédügy szomorúságát, ezen javítani köz-erkölcsi és anyagi érdek.

Az a felmondás, a belső cseléd havonkénti elszegődése ad alkalmat a cselédcsavargásra. Ezt kell megakadályozni, még pedig úgy, hogy a belső cseléd beszegődési ideje 1/2 évnél kevesebb ne legyen. A felmondás idejét az okok megvizsgálása után, a cselédügyben eljáró hatóság állapítsa meg.

Továbbá a czéda életet üző cseléd a rendőri hatóság által legyen érzékenyen megbüntetve, s itt semmi szigor nem kell sokallani, mert mély a seb, a mit ki kell égetni. A helynéküli cselédek tartózkodására állítson föl a hatóság egy menhelyet, — míg azonban ez bekövetkezik, a rendőrség legyen éber, s vegye szigorú felügyelet alá a helynéküli cselédeket.

A helyszerzők üzelmeire is nagyobb gondot kellene fordítani. Igen sok esetben a helyszerzők az okai a gyakori cselédváltásnak. Ajánlanak és szereznek cselédet, de az igényekre s kíválmakra nincsenek tekintettel: sem arra, hogy a gazdasszony is, meg a cseléd is meg legyen elégedve, hanem talán az ellenkezőre gondolnak, mert a ritkán változó cseléd nem haszon a helyszerzőre nézve.

Igy hihető, hogy némileg jobb viszonyok állhatnak be a cselédügynél.

A hűtlenség ellen a családok tegyenek meg minden lehetőt. Szembetűnőleg jutalmazza a hűséget, a hűtlenség ellen pedig legszigorúbb házi fegyelmet használják. Szegényítsék meg az ily eltévedt cselédet, más oldalról azonban tapintatos eljárással törekedjenek őket megteríteni.

A ZALAMEGYEI VENDEKRÖL.

Jrta: Gönczi Ferencz.

(Folytatás.)

A vendék jellemzéséhez a következő vonásokat vélem kiemelendőknek:

A káromkodást lehetőleg kerüljük. Leggyakoribb káromkodásunk (ha az ugyan annak vehető) az „ördög” („vrag”) említése képezi, de ezt is inkább mérges kifakadásainkban használjuk. Istennel, Máriával stb. nagyon elvéve, rendkívüli alkalmakkor szidalmazunk.

Gyilkosság, öngyilkosság igen ritkán s számba vehető verekezés is csak nagyobb mulatságok alkalmával fordul elő közöttük. Verekezés s kötekedés hajlam nincs a vend természetében; a hol teheti, kerüli is.

Nem borszálló, nem gyűlölködő avagy irigv. Könnyed gondolkodásánál fogva a megbántást, méltatlanságokat könnyen te-

lejt s így könnyen is engesztelhető. Egy pár szép szó, bizalmas, meggyőző beszéd vagy kis szíveskedés elég ahhoz, hogy szent legyen vele a békesség. Lekötelezni — a szíveskedés értékehez arányított ideig — egy pár szíval, egy pohár borral is lehet. De mélyebb bizalomra nem ajánlatos; ingadozó; szava megtartásához sincs elég ereje, s meg nem tartása előtte közönséges valami.

Engedékeny, felénk; könnyen kapacitálható, gondolkodását, meggyőződését sem nehéz irányítani. Lakosságához hevüléshez híg vére van.

Hányzik nála a férfias becs s önérték, a férfias magatartás sőt még a kellő önállóság is. Büszke, pöffeszkedő, visszatartó dőlő egyén a vendék közt csak elvétve találhatók. A nyíltság sem sajátja, inkább annak ellenkezője. Ellenségeivel is iparkodik társalog jó viszonyt folytatni. Az emberekhez, viszonyokhoz idomul, simul, alkalmazkodik különösen ott, hol némi haszon is kínálkozik. A világ folyása ellen kevés kifogása van; nem elégedetlenkedő.

A vend haszonvágyó sőt kapzsi nép; e kapzsiságát némileg igazolja vidékük sűrűn lakottsága, hol a megélhetés, a „lértéki küzdelem” mindinkább nehezé válik. Munkásság, takarékoskodás kell ahhoz, hogy túrhelben is élhessen; és a vendben ez nem hiányzik. Ép a takarékoskodás túlzása az, mely oly irányt vesz, illetve vett, hogy az „enyém és tied” közötti különbségre nincs tekintettel.

A túlságos haszonvágy és különben jóra való és sok szép tulajdonnal megáldott népnek gondolkodás módját nagyon lealacsonyítja; lealacsonyítja s megrontja annyira, hogy az előtt kapitálának mindama tulajdonai, melyeket előnyeit felhozhatunk. Megrontja önértékét, becsületességét, szövi jellemét.

A vend a lopást sem veti meg; szép szövevel, (de engedelem nélkül) még jó ismerőseitől is elvisz egyet-mást, de csak kicsiben s alkalmilag; rendszeresen nem űzi. Nem rabol; gyenge természetű van ahhoz.

Kérni, kunyerálni nem restel. Ha fuvar vagy napszámba megy valamely urhoz, idegenhez, könnyebb a felkenek, ha járandóságán földi még egy pár krajczárt kicsikarhat „dohány”, — szivar — vagy gyufára való czímen.

Különben — mint már itt-ott előzőleg is érintve volt — kedélyes, vig lelkes; mássokkal szemben nyájas, beszédes és barátságos; s e természetével bármely szemben nyilvánul sőt nem egyszer majdnem tolatkodással járul. Előkegy; papja, tanítója s más uri emberek előtt — tiszteleg tudván — már messziről leemeli kalapját s köszönti őket; irántuk kiváló tiszteletet

tanusít velük, — mint felsőbbjeivel szemben általában — illemtől alázatos. Járandóságát, ha nem pénzbeli, megtehető pontossággal röjja le.

Sajátosságok szokásuk a gyakori kézfogás. Egymásnak már messziről nyújtják kezüket a kézszorításhoz; de nemcsak egymásnak, hanem más intelligens embereknek, sőt a szolgabírájuknak is (pedig ő ugyan csak nagy ur előttük!) ez elől — ha meg nem akarják őket sérteni — a velük érintkezés asszonyosságok sem igen térhetnek ki.

Tudói óhajt mindent s pletykát is kedveli. Egymással tájkozva, akár a mezőn, akár a fauban el nem mulasztja megkérdezni: „hová megy?” „mit csinál?” stb.

A vend a szomszédos magyar köznéppel nem rokonszenvez sőt idegenkedik tőle; a mi nem csodálható, ha ismerjük a jellembeli különbséget. A magyarok nyereségség menő ösztönösége, nyíltsága nekik nem imponálhat. A magyart „rossznak” tartja; azért mondja annak, kit rosszul akar jellemezni: „Te magyar!” s ezzel bántó sértést vélt mondani.

Eltekintve azon tulajdonoktól, melyek a z. vendeket árnnyalalukról jellemzik, a köztük élőkkel s velük érintkezőkkel megbirják magukat szeretetni. Külső megjelenésük, magatartásuk elefedtetik hátrányos tulajdonaikat, melyek különben sem oly szembeötlők, hogy előnyeikkel bizonyos mértékig ellensúlyozható nem volna. Alapjában jó lelkű, csendes, jámbor, munkás nép, mely rokonszenvet érdemel.

HIRK.

— Van képviselőjelölt. A csáktornyai választókerületben — amint biztos forrásból értesülünk — a mérsékelt ellenzék újból felkérte a kerület eddigi képviselőjét, Molnár Antal perlati esperes-piébánost a jelöltségre, azonban ő egészségi okokból a jelöltséget nem fogadta el, hanem Urváry Lajos, a „Pesti Napló” szerkesztője javára lemondott a jelöltségről. A mérsékelt ellenzék képviselőjelöltje tehát Urváry Lajos, e kerületnek az előző ciklusban volt képviselője. A kormánypart ez ideig még nem állított fel jelöltet.

— Florian napját, mint a város fogadalmi ünnepét Csáktornya környékkel ünnepelte a polgárság. A tűzoltók díszes zászlójukkal vonultak a szokásos Flórián napi isteni tiszteletre.

TARCSA.

Az áruló szépségtagasz.

Az sz... i vasuti állomás várótermébe vezetett tisztelt olvasómat, a hol az utasok a félóra múlva megérkezendő személyvonatot várták. — Fél lehetett ott találni tarka vegyületben a vasuti coupék általánosan ismert alakjait: szalonok hőse, a legfurcsább mozdulatokkal igyekezve bebizonyítani a modern etiketben való jártasságát; utasok közvetítők vastag plaidokba burkolódva; orfeumi énekesnők, mellettük szende fiatal leánykák, meglett, ezüsthajú matróznák, pedáns agglagények, tulhízt kereskedők, kalandorok s tudj! isten milyen állású és rangú egyének. Némelyek kártyáztak, mások a fal mellett elfutó padokon ülve beszélgetéssel, olvasással vagy gondolataikkal ölték az időt.

Az egyik mellékszálnál két előkelő hölgy ült. Az egyik idősebb, tisztas arcú matrona, szürke hajfűrtökkel, a másik fiatal, mosolygó kisasszonyka volt. Barna szeméből a gondtalan, vig gyermekszív öröme sugárzott elő. Fehér homlokára hülámosan simult az éjfélete haj. Arcának úde rózsapírja igéző volt. Keble a hőség-től hevesebben dobogott. Finom metszetű pici piros ajka szelén csintalan mosoly játszadozott. Elenken folyt köztük a társalgás. A szomszéd asztalnál egy színtelen igen finom külső megjelenésű, fiatal ember foglalt helyet. — Gondosan ápolat bajuszszal díszített ajkára fekete szépségtagasz volt ragasztva. A fiatal ember bár látszólag olva-

sott, de titkon folytonosan és nagy figyelemmel nézte az idegen hölgyeket, kik közül a folyton mosolygó kisasszonyka nem mindennapi érdeklődést ébreszthetett benne. Ezt a fiatal hölgy is észrevelte, mert egy-egy kacér pillantást ő is odavetett buzgó bámulójára. Sőt egyszer sügött is valamit az idősebb hölgynek, mire az megfordult és hosszasan nézte leánya bámulóját.

„Sz... ! Tíz perc!” A személyvonat megérkezett és a teinyittott kocsi ajtáin az utazók tömege szállt ki. Elhangzott az első csengetés, később a második és a „kapus” elhadarva az állomások, beszélésre figyelmeztette az utasokat, a távozni készülők között a két hölgy is — a perlon ajtaján át egy másodosztályú kocsi felé tartott. Az idősebb hölgy pár szót váltott a kalauzzal, egy ezüst forintos alakjában egy kis dokumentumot nyomott a markába, mire az kinyitotta egy kocsifülke ajtaját és azonnal be is zárta, mielőtt a két hölgy benne helyét elfoglalta. Most a váróterembeli fiatal bámuló is odalép a kalauzhoz, ő is váltott vele néhány szót (!) A kalauz újra és igen gyorsan kinyitotta azon szakaszt, melybe most a fiatal ember könnyed mozdulatokkal belépett. Udvariasan köszöntve leült és látszólag tovább folytatta félbeszakított olvasását.

Az idősebb hölgy az ablakon nézett ki, míg az újabb skatulyát rakosgatta... Csend volt, csak a skatulyázörgés támasztott zajt és a perlonról zsongott elmosódott beszéd. A csendet a kisasszony hangja szakította meg; kezifakasztva a váróteremben hagyta. Mintha puskából lőtték volna ki, gyorsan felugrott a fiatal ur, az ablakot leereszteti, az ajtót kinyitni pillanat műve

volt s nemskára örömtől sugárzó arczeal hozta a „kedves” kezifakaszt, mely így alkalmat adott neki, hogy magát bemutathassa.

A kocsifülke ajtaja becsattant mögötte. Embertünk szerény bók mellett nyújtotta át a kezifakaszt szép birtokosának.

— Köszönöm uram — szól a bókra a válasz — s kihez legyen szerencsénk?

— Pártos Gida jöghallgatóg vagyok s igen örülök, hogy Nagysádnak szolgálataira lehettem.

E bemutatás után kölcsönösen beszédbe eredtek, melyet csak a vonat indulása szakított meg.

Megszólt a jelző harang. „Mehet!” A vonatvezető jelzőkürtje hosszan szól, a mozdony élesen fűtött és a vonat kigördül az állomásról. Nemskóra a kalauz lépett be a jegyek átlukasztása végett; kiugrik a futódeszkára és becsapja maga után az ajtót.

Azután tovább folyt a társalgás. Először az utazásról, hogy milyen unalmas egvedül utazni s mily kellemes társaságban. Pártos egész jogászai páthosszal beszél mindlenről és ügyes modora, élénk társalgási képessége látszólag kedvelté tette őt a fiatal kisasszonyka előtt. Azután áttértek a divatra, a pesti életre s végre a legkényesebb tárgyra, a szerelemre is szóbeszéd tárgyává tette.

A mamá-ka kitérte az ablakon és a fiatalok zavartalanul beszélhettek a szívek országában mindenről; egy-egy elejtett szavukból kitetszett, hogy szívből — igazán — beszélnek. A nagyhangon kezdett vita, melyben mindkét fél kipirult, lassan lassan a percek folyásával gyengült s az utolsó legmelegebb szó már csak gyenge susogás volt. Több szó nem jött egyikük ajkára

sem. Mennyi vallomás volt e néma hallgatásban! A hirtelen beállott csendre a mamá-ka is elvonta tekintetét a táj szemlélésére és új tárgyra vitte a társalgás fonalát. Oh, mily unottak voltak ezek a tárgyak a két fiatal szívnek, melyeket az előbbi vita önkénytelen a legszebb ábrándok menyorságába emelt!

Igy haladt a vonat már több állomáson át, míg olyanba ért, hol hosszabb ideig állt. Mindhármán egyhangúan kiszálltak javasoltak. Pártos egyenkint kíségette a hölgyeket és a perlonon végzett séta alatt már azt is megnyerte, hogy imádoztját karján vezethesse.

Az idő télt és a vonat tovább robgott és kezdődött újból a társalgás, de bármit beszéltek is az ajkak, a két szempár: titkos beszédet folytatott s más nem értette a beszédet, csak ők.

A sors gyorsan határozott. Éles léptei jelzé, hogy a vonat alagúthoz ért. — Körömsötét lett, tolvajoknak való idő, s midőn a másik utaslon prüsszögve rohant ki a vonat, az ifjú ajkán volt a szépségtagasz a kisasszonyka bitorajakán tekerlett... „Ha, ha, ha, ha Gida — kiált fel a mamá-ka — téged ugyan könnyű meghódítani! Szervus Gida!” szólal meg a leánya — nem ismersz? — A tapasztom! némiképp Jolánkám! kiált fel zavarában Gida.

Meséljem-e tovább? Úgy hiszem szűg sételen! A haditerv jó volt, a csel kitűnően sikerült; a Gida által évek óta nem látott s fel nem ismert nagynéné is unokahag a hosszú uton kitűnően mulattak.

BELLOSICS BALINT.

— **Ongyilkosság.** Verli Zsigmond varazdsi lakos, volt szent-mártoni és csáktornyai kereskedő f. hó 1-én lakásáról eltávozott s azóta nem jött haza. Egy levelet hagyott hátra, amelyben azt írja, hogy öngyilkos lesz s ott temessék el, ahol megtalálják. A Dráva partján találták felöltőjét. A szerencsétlen gyógyíthatatlan betegsége vitte a szomorú cselekedetre.

— **Nadszékeket javít s fon ujonan** Honyák Mari özvegy asszony. Lakik: Csáktornyan, Főutca 44. sz. Szüdecz házában. A székek darabját 1 frtért fonja be ujonan, a karosszékeket 1 frt 40 kr-ért jó minőségű anyaggal. Az asszony munkáját, ez képezvén egyedüli kereselforrását, ajánljuk a közönség szíves figyelmébe!

— **Eljegyzés.** Barón Czili kisasszonyt, Barón Lipót csáktornyai kereskedő nővérét f. hó 4-én jegyezte el Rosenberg Gyula szent-mártoni kereskedő. Gratulálunk!

— **Tűz volt ápril 30-án** Podbrestben. Elégett egy ház minden melléképületével együtt, néhány hektoliter gabona és három borju. A ház fele biztosítva volt, azonban a kár sokkal nagyobb, mintsem a biztosításból megtérülne. A nép háláját rója le tudósítónk, amidőn megemlíti, hogy Probszt Ferencz szent-kereszti ispán, Fuks Antal urad. kovács vezetéke mellett több cselédet küldött a major fecskendőjével a helyszínére, akik a tűz tova terjedését meggátolták. A szomszéd Oreho-vica lakói nem kevésbé siettek meuteni és a tüzet oltani, azonban némely helybeli lakosnak nem igen látszott veszedelmesnek a tűz, mert — sajnos — oly könnyörtelen szívűek is találkoztak, akik 25 méternyre szántottak, ahelyett hogy segítségre siettek volna.

— **A képviselőház ápril 30-iki ülésén** Veszter Imre a lendvai vál. körület képviselője felhívta a kormány figyelmét a Mura-folyó sajnós körül-ményeire s az azokból eredő veszélyekre, melyek leginkább abból származnak, hogy az említett folyó stajerszági egész hosszában már szabályoztatott, de minálunk Magyarországon mintegy 15-20 mértöldnyi hosszúságban még mindig szabályzatlan. Baross Gábor közmunka és közlekedési miniszter válaszában kijelenti, hogy a Mura-folyó állapotáról van tudomása, de minthogy a Mura nem állami kezelés alatt álló folyó, első sorban, magát az érdekeltiséget illeti az egyes partbiztosítási munkálatok keresztültelése. Igéri, hogy a legnagyobb készséggel fogja segíyezni az érdekeltiséget, ha ezek a maguk részéről is teljesítik törvényszabta kötelezettségeket.

— **Ongyilkosság.** Vlahak Józsefné, hodosáni lakos, ki öngyilkossági szándékból nyakát megmetszette, az önmagán ejtett sérülések következtében ápril hó 28-án meghalt.

— **Eljegyzés.** Lange Kelemen megyei állatorvos Perlakon f. hó 4-én jegyezte el Mandl Gabriella kisasszonyt, Mandl Antal perlaki kör-orvos bájos leányát. Gratulálunk!

— **Közügyülés.** Perlakon székelő szegény tanulókat segélyző egyesület f. hó 8-án d. u. 2 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését, melynek tárgyát a lefolyt évről szóló elnöki jelentésen kívül a tisztí személyzet megválasztása képezi.

— **A Dráva áldozata.** Alsó Domboru mellett ápril hó 27-én egy malomke-rékbe akadt ismeretlen női hullát vontak ki. Eppen midőn a főszolgabíró és járás orvos a hullán orvosrendőri szemlét teljesített, megjelenik Gombász

Vince horvátországi ludbrégi járási strugai lakos, ki a hullában saját feleségét, az 58 éves Mikulics Reginát ismeri fel. Bemondása szerint a szerencsétlenség husvét hétfőn történt, mikor is a perlaki határban álló „Slavonia” nevű korcsmából haza térni és csolnakon a Dráván átkelni akartak, de a csolnak egy malomhoz csapódott; minek következtében a szerencsétlen asszony a Drávába bukkott és nyom-talanul eltűnt.

— **Rövid zsebszótár,** segédkönyv a horvát és magyar nyelv megtanulására — című munka első része (magyar-horvát rész) jelent meg Fischel Fülöp könyvkiadásában. Szerkesztette Margitai József. A könyv ára 60 kr. E munka azok számára iratott, akik magyar anyanyelvűek lévén, horvát ajku vidéken laknak s a néppel dolguk van, vagy akik horvát születéstiek lévén, a magyar nyelvben akarják magukat tökéletesíteni. A horvát szavaknál ki-váló tekintettel volt a szerző a nép nyelvére.

— **Götz Ferencz** kir. járásbíró a f. évi ápril hó 27-én Perlakon tartott pótválasztás alkalmával megyei bizottsági taggá választatott.

— **A Gizella-egylet** hivatalnokai megbízottja: Hackenbroch Seraphin asszony időzik Csáktornyan és vidékén. Kérésére a következőkben ismer-tettük meg t. olvasóinkkal az egye-sületet: A bécsi Gizella-egylet ki-háziasítási ótékony egyesület, fővédnöke Gizella főherceggasszony ő fensége. Az egyelet magnások, főpapok és pénzem-berek adakozásaiból jött létre. Jelen-leg 5 millió forint képezi az alaptő-két, a tiszteleti tagok évenként 30,150 frttal járulnak a tőke emeléséhez. A rendes tagokat tulajdonképp gyermekek képezik, kiknek szülei kisebb-nagyobb

összeggel járulnak az egyelet céljai-hoz. P. o. aki gyermekéért naponként 10 krt. fizet az egyesület pénztárába, az 20 év múlva 1000 frtot kap gyer-meke kiháziasítására. De 10 kr. csu-pán három évig fizetendő, mert min-den harmadik év után 22%-al keve-sebbedik a befizetendő összeg, ugy, hogy 9 év múlva ugyszólván egészen megszűnik a fizetés. Halálesetben a befizetett összeg visszafizetetik. Ha a szülő időközben elhalna, vagy fizetés-képtelen lenne, akkor az egyesület saját tartalékálapjából fizeti tovább a megkezdett részleteket. Az egyesület ezenkívül évenként 30 vagyontalan leányt egészen ingyen háziasít ki. Az egyelet igazgatóságának hazánkbeli Jó-kai Mor is tagja. E jótékony és hasz-nos egyeletet ajánljuk t. olvasóink szí-ves figyelmébe!

— **Lopás.** Egy zebáneczi lakosnak f. hó 1-én, ahogy a m.-szerdahelyi vásárról hazamenet a zebáneczi korcsmában megita-sodott, pénztét ellopták, mely 3 frt hiájával megtaláltatott.

— **Szökevények.** Horvát Roboz István n.-kanizsai születési napszám- szándékos emberölés miatt három évre elítélt rab, f. hó 4-én a n.-kanizsai fogházból megszökött, nyo-moztatik. — Feber nevű dzsidás katona e hó elején Varazdsról ezredétől megszökött, távirat folytán az őrség nyomozza, de ed-dig még nem sikerült elfogni.

Szerkesztői üzenetek.

A.-Domboru. Egy iparos. A domborui levél a jövő száma maradt. Bövebbet szíves levelére a jövő számban. — Perlak. S. J. A kiadóhivatal már helyre hozta a hibát. — Podbrest. T. A verset alkalmilag. A tudósítást köszönjük! — Stri-dó. H. A tudósítás megérkezettkor lapunk jelen száma már telve volt, tehát a jövő száma maradt. Köszönet! — Csáktornya. A farsangos szakács, és a Valasztások című közleményeket megkaptuk. Az előbbi, szakértő bíráló kezében van, az utóbbit besoroztuk a alkalmilag elővesszük.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni. znanstveni i povučljivi list za puk
Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva” u Čakovcu. — „Doljno-Medjimurske sparkasse” i „Podpomagajućega društva” u Prelogu. — „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva” u Strigovi.

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Vrsti glavnice.

Kad su se jedanput v nedelju po poldan ljudi podforehovim hladom zisli, veli jeden sused, da on nikad nemre prerazmeti, kak more biti preja i krosno žitek i polje glavica. Na to navuđitel ovak odgovori.

Bormeš tak je, dragi sused; iz toga morete videti, da ima vnogovrsti glav-nice, i svaku glavnicu drugač zoveju. Jedna se zove stalna, druga gibljiva glavica. Zemimo si za primer tkalco-vu glavnicu, koja sastoji iz krosna i preje. Krosno navek vu tkalcovoj hiži ostane, a preja pak se vu platno pre-tvori i dalje daje vu druge ruke. Preja i platno ide iz ruke vu ruku, tojest giblje se.

Krosno je dakle stojeća, negibuća, a preja pak gibuća ili gibljiva glavica. Vezda pazite, nije samo krosno stojeća ili negibuća glavica. Gđo bi mi znal još drugu negibuću glavnicu imenuvati? Peter — hiža.

Štefan Polje, senokoše.

Navuč. K negibućoj glavnici spada-ju sve one stvari, koje redko gđa idu iz jedne ruke vu drugu, tojest, koje navek samo jednoga te istoga gazdu imaju. K gibućoj glavnici računamo vole, koji su mršavi, ter kad pri nas tusti postaneju, onda je prodamo. Isto takva gibuća glavica je tkalcovo plat-no, kožarova koža, sabolovo sukno, penzi s kojimi plaćamo porciju družinu težake i t. d.

Ali vezda postavim jedno pitanje. Tko bi mi znal povedati, jeli su kola gibuća ili negibuća glavica.

Više ljudi: Kola su gibuća glavica. Navuč. Mislite? . . . Ja pak nikaj nevelim, nego najpredi pitam, čija su

kola, i k čemu hasnujemu kola? Ako su kola kolarova, onda znam da kolar kola trži, dakle to je gibuća glavica. Ako pak su kola foringašova, koj si s njimi penzeze služi, onda je to negi-buća glavica. Ako pak su kola t. j. kočija jednoga bogatoga gospona, kakva je to glavica?

Na to nije nigdo nije znal odgovoriti.

Navuč. Kaj ne, da je to težko pi-tanje. Kočija nije glavica, ar nenosi hasna. To je stvar, koju človek tak dugo hasnuje, dok ju čisto ne pohasnuje. Jer pohasnuvati ne znači samo {pojesti, nego nekoju stvar tak dugo rabiti, dok se neizrabi.

Dudaš. Vu trgovini poha-nuje stvar on človek, koj ju zadnji kupi.

Navučitel Vezda budem nekaj drugo pital. Kakva je glavica doktorova znanost.

Čudite se nad tim, da je i znanost glavica? Jeli si doktor ne priskrbi s svojom znanostjumu penzeze? Im on s pomoćjumu svoje znanosti vraći; prez znanosti nebi bilo moći betežnika zvr-điti. A svaki človek rad plati včinjeno dobro.

Doktorova, inžinirova, navučitelova fiškalova znanost zove se razumna glavica.

Dudaš. Istina je. Ja svoje dete vu školu pošiljam, odhranjujem je, i zato dajem vno go penzeze vun; dete se vuči i svaki den si nekaj zadržu vu pameti, ne priskrbi si forinte, nego seme zna-nosti, iz koje seme se potlam razvije i sad donese. Vezda već razmem: znanost je takaj glavica.

Navuč. Tko svoju dužnost zvršava i dosta je spreten, njegova spretnost je glavica. Težak, koj zna obedve

ruke dobro hasnuvati, navadno si dobru plaću zasluži. Njegove dve ruke su ta-kaj glavica

Iz povesti magjarske.

(Dalje.)

Zadnjiput dokončali smo s tim, da je na mesto Petrovo Aba Šamuel stu-pil na tronuš. Kad je Aba Šamuel dođu, da se Henrik cesar vu magjarske posle hoće mešati, poslal je k njemu poslanike, ali ovi su zabadava hodili k cesaru Aba Šamuel štel je cesara iznenaditi i vudril je na nemški orsag s svojom na tri strane razdelenom vojskom. Nije sreću našel. Dva šerege raztiralu su mu Nemci, a s jednim šeregom pobil je sam Šamuel Nemce, koji su fašinsku zabavu obdržavali, i od njih je vno go robov i blaga zarobil.

Na to je Henrik skup zebrał svoje šerege, i odputil se je s njimi proti Magjarskoj. Nitko mu se nije suprut-stavil, ar mu se je Aba švigde vugnul. Već je cesar i Požona zavzel, kad mu je Aba vno go blaga obećal i prosil ga, da bi ostavil orsaga. Henrik ga je posluhnul, i ođišel s svojimi šeregi iz orsaga.

Ali Šamuelu to nije bilo dosta. on je štel s cesarom mir sklopiti. Zato je znovič poslal poslanike k cesaru i poruđil mu, da lani zarobljene Nemce prez odkupljivanja nazad hoće dati, ako cesar na mir privolji. Henrik bil bi privoljil, ako nebi bilo polek njega Petra, koj ga je od toga odgovoril. On je tak dugo nagovarjal cesara, dok ovaj nije poslanike odpu-til.

Šamuel se je prestrašil. Previdel je, da ga narod nepodupira, i da se ne-

bude mogel Henriku proti staviti, ako do tabora dojde. Vu ovom strahu pos-lal je i po tretjiput poslanike k Hen-riku, ali opet zabadava. Henrik se je već čisto pripravil za tabor.

Nemška vojska je opet vu Mag-jarskoj bila. Aba ga je opet s velikim blagom i dari, a ne s vojskom dočekal. Potmajni kralj podufal se je takaj jeden falat magjarske zemlje Henriku dati. Henrik je ponudu prijel, i ođišel dimo.

Buduć je kralj oščrbil zemlju, koju su si Magjari s svojom krvjumu pris-krbeli, zato ga je najvekša stran osta-vila. Šamuel je i predi slabu stranku imel, ar plemenitaši su bili za hercege iz Arpadov, a vezda pak su ga skorom svi ostavili.

Šamuel se je razsrdil na plemenitaše, koji su ga ostavili, i iskal je podporu med nižečega stališa narodom. Ovim se je dopalo kraljovo ponašanje i da-režljivost prama njim. Taki jim je delil najbolše službe, i videč da ima vernike, pričel je jako osoren biti. Predi tak ponizen, krotek kak ovca, a vezda na-jedenput vuk. Službe je takovim delil, koji nisu nikaj soli i m e l i v u glavi. Od ovih naravski, da se nikaj nije bojal, ar su tak tancali, kak je on fučkal. Ovi gosponeki su jeli kralja i orsaga. Ako jim je koj plemenitaš sumnjivi bil, taki su ga vu tudjinstvo pretirali, a imanja su med sobom raz-delili.

Na ove službenike se je ves narod tak razsrdil, da bi bili rajši pretira-noga Petra na tronušu vidli, i ovih ništerijah se rešili. Na zadnje su se plemenitaši zarotili proti kralju. Ali Ša-muel je to doznal, petdeset plemenitašov je taki dal pograbiti, a vno go je v rest zaprl. —

Jeden del plemenitajev pobegle je v Nemško, i vezda su sami prosili Henrika, da bi na Samuela vudril.

Henrik s početka nije štel toga včiniti ali potlam se je itak odlučil, jer Aba Samuel nije štel nemške zarobljenike od-pustiti. Ali Henrik imal je drugoga zroka. Peter mu je naime obečal, da ako ga bude prizval za svojega gospodara. Kaj je Peter obečal, na to je taki i zaprise-gel. Henrik je dakle svoje šerege skupil i odputil se je proti Magjarskoj. Aba Samuel je kak navadno, opet poslanike i vnogo blaga poslal Henriku, da bi mu srdce vmekšal. Ali Henrik nije štel dare prijeti, nego je poručil Samuelu, naj se pripravi za bitku. Kak se je bitka zvršila, od toga budemo drugiput govorili.

Kaj je novoga ?

— Ogenj bil je 30. aprila v Pod-brestu pri gruntu dovica Maček Gyure i Ferlin Ane. Zgorelo je sve stanje, nekoliko hekt. zrnja, i 3 telec v stali. Polovica hiža dovica bila je osigurana, ali je puno više kvara. Hvale vredni su G. špan Probst Ferenc, iz sv. Križa, koji su taki poslali na pomoć, marljivoga i vrednoga majstra Fuks Antona iz kovač-nice s špricalkom i više družine je došlo, koji su v. o. g. hasnil, da nisu ognja dale pustili; i susedi Orehovčani su pri-tekli v pomoć. Ali nekojim domaćim ljudem nise to pogibelno vidlo, tak ne-milosrdno srce su imeli, da su na dalje 25 metrov orali, pak nisu na pomoć hoteli doiti. Zrok ognja se nezna. T. A.

— Samoubojstvo. Verli Žiga varaš-dinski stanovnik, bivai čakovečki štacu-nar je 1. o. m. odisel iz doma, i od onda još nije došel nazad. Jednoga lista je ostavil, v u kojem piše, da si bude sam življenje skončal, i da ga naj tam zako-paju, gde ga najdeju. Nesrećnika je ne-izvračajivi beteg na to prinukal.

— Kandidat za ablegata v čako-večkim kotaru. Vezda, već sigurno znamo, da je leva stranka opet zaprosila vezdaš-njega ablegata Molnar Antona da bi

opet gori stupil, ali on buduć je betešen, nije štel ponudu prijeti. Na ponudu G. Molnara zaprosili su g. Urvary Lajoša za kandidata, koj je pred tremi letmi naš ablegat bil. Leva stran ima već svojega kandidata, ali desna stranka još nikoga nije kandidirala.

— Vu lendavskim zbirnim kotaru su dva kandidirani za ablegata. I to: vez-dašnji ablegat Veszter Imre od protivne stranke, i Fack Károly desne stranke.

— Ubojnicki lovci. Vu Gyertyankutu igel je 23. aprila Rauscher Jožef s jednim pajdašom v lov, akoprem je lov vezda prepovedana. Po priliki osem vur je mo-glo biti v jutro, kad su pričeli vadasiti. Najedenput prične se na kraj sume v grmu nekaj gibati. Rauscher zdigne pušku, cilja i strelil. Puška poči, a iz grma čulo se je, kak netko glasuo zavrise. Obedva lovci su tam bežali i nasli su Frig Štefan gyertyankutskoge stanov-nika 14 let staroga sina mrtvoga, koj je tam krave pasel i iskal si je v grmu zavetje. Lovci su se dimo odakuljali i nisu nikomu nikaj povedali. Drugi den povelu su istragu i pronašli, da je Rau-scher krivec. Taki su ga k sudu peljali, gde je priznal, da je nehotomce strelil mladoga cloveka. Veli, da se je on taki štel sam prijaviti, ali nije imel dosta kuraža.

— Prvi rodjendan španjolskoga kralja. Vu ovom mesecu bude prvi rodjenden španjolskoga kralja. Alfons XIII bude vezda jedno leto star. Madridski šnajderi su zaprosili kraljicu Kristinu za dopušte-nje, da bi maloga kralja s pravom sol-dackom opravom darovali, a kraljica je to rada dopustila. Opravu već dogotav-ljaju, i kad su mu probali, tak mu je stala, kak da bi ju na njega zlejali. Mala sablja s slatnim držalom i kapica su kunštino napravljani. Pitali su se takaj, da kuliko zvezdat bi prišli na kraljevu opravu.

— Ubojstvo. Balaic Štefan stanovnik iz Totlaka se je jako povdal pilu i za-nemari se svoje gospodarstvo, zaradi česa se je navek svadil s svojom ženom. Žena je nakanila, da si bude muž skončala, i zato je prosila budućega si tuvaruša

Kološa Jožefa, naj on to včini. Kad je ove dneve Balaic opet pijan dimo došel, legel se je na gnoj, da se naspi. Kološa isel je tam i strelil ga dvaput s pištolom v glavu. Žena i Kološa su već sudu prek dani.

— Krivi penezi. Vu Erkedu na sejm vlovili su Béres Samu zvanoga magyardaly-skoga cloveka i njegovoga pajdaša, ar su krive stebrene forinte vav davali. Béres je predi jeden den jednoj filarki dal krivoga forinta, a filarka je za kratko vreme spazila, da forint nije dober. Drugi den prepoznala je Béresa, prijavila k žandarom, koji su ga prav onda vlovili, kad je pajdašu krive forinte daval. Obedva su na o b e i n s k i sud tirali, i kad su do tam došli, hitil je Béres punu šaku olovnatih forintov v pivnicu a pri njem našli su 33 krive forinta. Béres je pri izpitavanju valual, da je njegov pajdaš ne zdavnja iz rešta došel, gde je zato bil, ar je krive peneze delal.

— Na orsackim spravišču je Veszter Imre ablegat lendavskog izbirajušega kotara vladi napomenul one pogibelji, koje Mura donasa, i koje s vekšinom od toga dohadjaju, ar je Mura v Štajeru regulirana, a pri nas pak je jako veliki falat neregulirani. Mura je Ratkovicu već čisto zlizala. Nasipa, kojega je var-megjija dala napraviti, je voda predrla i vezda već 8 meseci nije moći onud niti s koli, niti pesice iti, nego je treba Bogžna kud okolo obhadjati. Prosi mi-nistra: naj s cim p r e d i pomore. — B a r o š G a b o r minister trgovine i obrta izjavi, da on zna v kakovom staliu je Mura i Ratkovica. Ali onaj put med Muru i ratkovicom je var-megjinski put. Dakle naj si ga varmegjija popravi i Muru regulira, a minister bude po mogućnosti pomagat. Nadalje izjavi minister, da je on na prošnju zalavar-megjinskoga podžuvana poslal još 2-ga aprila jednoga nadzornika, koj je to sve pregledal, i on bude to s varmegjinskim poglavarstvom zvršil.

— Magjarsko-hrvatski rčnik je izlazel v knjižari Filipa Fischela v Čakovcu, za one koji se hoćeju magjarski navčiti, ili koji hoćeju kakove nepoznate

magjarske reči znati. Knjigu je pisal Margitai Jožef urednik naših noviu. Cena je: 60 kr.

Nekaj za kratek čas.

Kaj je to za velike vode, zapital je Nemec jednoga muža v Keszthelju?

Muž: Uh, ali su oni je jeden veliki bedak! To njim je Balaton, im pri nas vsako malo dete već to zna!

Krčmar: Naj si premisliju gospon doktor, včera noć su došli tati v moju pivnicu, pak su mi 20 flaš vina krali a nije jim moći na trag dojt!

Doktor: Naj se samo batriviju, ar ako su tati njihovo vino već pil, tak zasigurno budu denes k meni došli po vrašćvo, onda njim već povem koji su!

Sudec (svedoku). Tak vi mislite, da je obtuženik, kad je onu falingu napravil bil jako pijan?

Svedok: Istina je.

Sudec: Pak kak se je on pri tom ponašal?

Svedok: Ah gospodin sudec, im oni to sami najbolje znaju, kak se clovek v pijansćini ponaša.

Lizika: Dragi japica, zakaj se veli v popevki? Čujte vi mužkarci i dajte si dopovedati! Zakaj itak nestoji? Čujte žene i dajte si dopovedati?

Otec: Zato, moje dete, ar si žene pod nikakov način nikaj nedaju dopovedati.

No dragi stric, kak je včerašnje karl tanje izpalo?

Zlo, dragi bratiš. Dva forinta sem zgubil. Od svojih penez jednoga forinta a jednoga forinta od onoga, kaj sem štel dobiti.

Bago Janoša je velika nesreća postigla vumrla mu je žena. Fugual je za njom pod jedno sedem dni, dok ga nije gospon navučitelj s lepimi rečmi obatrivel.

Ali komaj se je to pripetilo, opet ga nesreća postigla. Vcrkla mu je krava. I kravu je narekal i plakal se za nju žukho. Gospon navučitelj je opet počel batriveti, ali zabadava, nije ga bilo mo- guće vtaziti.

Ej moj dragi Janči, to ipak tak nejde, da se za kravu tak dugo žalostite i pla- čete, dočim ste za vašu ženu samo se- dem dni žalostili! spočitaval mu je na- vučitelj.

No kaj pak, da je tak, odgovoril je Janči, ar da mi je žena vumrla, taki na treći den su mi već ponudjali jednu ljepšu kak drugu devojkicu za ženu, ali vezda gda mi je krava poginula, vezda mi neće ponuditi nitko niti jedno vučivo tele.

Kum Štef. Poveč ti meni kumek Joži, kaj ti veli tvoji ženi, gda tak vsaku noć keeno dojdeš dimo iz krčme?

Kum Joži. Kaj bi rekel. Ja samo velim: dober večer!

Ovo sve drugo pak moja žena veli!

Kapitan (svojemu slugi). Ti švinjar, kaj ti je došlo, na pamet? žepnim rub- com moju kupicu brisati!

Sluga. Naj se nikaj ne staraju gospon kapitan, im sam ne s njihovim rubcom ku- picu brisal, nego svojim.

— Posta urednička. Onim post. čita- teljem, koji su nam v prošlim tijeđu liste poslali, budemo v dojdućem broju naših noviu odgovorili.

CENA ŽITKA.

Pšenica 8.80 9. — — Hra 6. — 6.80

Ječmen 6. — — 7. — Zob 6. — 6.10 —

Kuruza 5.80 — 5.90

LOTTERIJA.

Grac 1. majaša 1887.

35. 48. 84. 4. 56.

Szerkesztő:

MARGITAI JOZSEF

Urednik.

ZABAVA

Pesme odricanja.

Prevodil: A Pataki.

(Dalje)

Prav sem takov, kakti drevo,
Kojemu je listje spalo,
Suze tuge zora samo
Na nje spušta v jutro rano.
Duša ma je drevo pusto
Vu širokom vani svetu,
Blazenost je listje bilo,
To blaženstvo se izgubilo.

Nepitajte, koja bura
Listje to je potrgala!
Kam j' zdnesla, nepitajte,
Odgovora na to nije.
Na pustom tom drevu duše,
Greha je vihar puhao duše...
Al tu v kloštru me celice
Razpupnulo opet cvate!

(Drugiput dalje)

Gustuš gospona kapitana.

Pripovetka.

I.

Rano je v jutro. Zaradi guste megle komaj se ljudi vidiju jeden drugoga. Tam na sredini ulice se je prav vezda jeden fino oblečeni gospon s jednim te- žakom skup tresnul. Gospon si nemre za- dosta osnažiti ono mesto oprave svoje, koje se je težakovoga kepenjka doteknulo.

„Pfuj, da se clovek samo s takvimi zamazanima težaki nebi srel!“

Zatim ide srdito dalje, dimo spat, a težak ide v fabriku delat.

Pred fabrikom već mnogo ljudih čeka, da bi se vrata odprla.

Na drugoj strani ulice prislonsen je na zid jeden veliki, jaki clovek i gleda na ove pred fabrikom. I to mora neka- kov težak biti, barem tak zgleda vun.

Kad su ga pred fabrikom čekajući

spazili, taki su svi k njemu prek došli.

„Kaj si ti Peter pak tu?“

„Jeli si već prošil gospona nadzornika?“

„Ideš s nami delat?“

Komaj vtegne odgovarjati na tuliko pitanja. Kaj bi išel delat.

Samo je tak iz navade došel i vezda sim, a nije štel doiti, samo su ga noge si o donesle. A onoga lopova nadzornika nebi niti za celi svet prošil.

Težaki nisu mogli zadosta nahvaliti njegovu sigurnost. Dobro včini, naj se niti ne da v podlogu. Siromašen clovek nije marle, da bi se dal biti. Šešeš Peter je dober i pošten clovek. Na poštenje mu služi, kaj je včini.

Zvonec na fabriki je zazvonil. Težaki se moraju žuriti na posel. Išće se jeden- put zrukuju s Petrom, a zatim ga ostaviju.

Ali tam nutri su se pak pričeli vese- liti tomu, da Šešeš Peter već nije med njimi. Gdo bi trpel toga svadljivoga cloveka. Njemu nije bilo smeti niti jednu žalnu reč reći, taki je hotel cloveka pojesti.

Jeden težak je pričel povedati od lanjske bitke, kad je negdo rekel Petru, da Gruber Marica ima više dragih, ne samo Petra. A Peter je onda celu kom- paniju vun šital iz krčme. No vezda more skup s Maricom kruha iti prošil.

A Peter još podjednomo tam vuni stoji pred fabrikom, i dopadalo mu se je, da su ga drugi težaki pohvalili.

Daklem itak je spametno včini.

Zmisli se je iz celoga dogodjaja.

Nekakovu malu falingu je napravil, nato je nadzornik tam došel, na stran ga je porinul i rekel: ti nevaljanec niti delati neznas, zatim mu je Peter nekaj odgovoril, nadzornik je Petra pljusnul, a Peter nadzornika dolihitil, i bil bi ga vmoril, da ga drugi težaki nebi bili obranili.

I od onda se poteplje Peter prez posla po varasu, a to već trpi dva tjedna. Već je i zadnjega krajcara potrošil, a siromašna žena domaj čeka, misleć, da bude denes donesel zasluženu plaću, ar nije gnala, da je muž prez posla.

Kesno na večer odisel je dimo. Bleda žena dojde pred njega i pita:

„Još nisi našel posla?“

Kaj govoriš?

Znam već sve.

Pak me onda i ti stiraš vun kak drugi ljudi. Kaj ne, nisem dobro včini?

Žena prime muža za šinjak, ljubezno se pritisne k njemu i veli:

Dobro si včini. Svaki pošten clovek bi tak bil napravil. A ti lahko dobiš drugde posla. Danes je tu bil stari Naci i sve mi je povedal. On je rekel, da bi najbolje bilo, ako bi se ti nazat išel na staro mesto. Nadzornik se je već višeput spo- menul za te i rekel, da kak si ti navek marljivi bil. Dobro bi bilo, ako bi ga išel prošil.

Ja!

Oči si je od sditosti skupa stisnul, a s rukami pograbil je stola.

Ja, da bi prošil onoga lopova!

I ja velim, da toga naj včiniti. Naj bude, vre nam Bog pomore.

Zatim je žena iz kište vun zela malo kruha, kaj je od včera ostalo, i dela ga pred muža.

Kaj pak ti nebudeš jela?

Ja sem već sita.

Niti ja nisem gladen, veli i na stran porine kruha.

Za kratek čas zbudilo se je dete i kad je spazilo na stolu kruha, pričelo je veselo s rukami pleskati.

Kruheka, kruheka!

Otec odnese mu kruha, i dugo je gle- dal, kak ga dete potroši. Na pamet je došlo otcu, da kak je ovo dete predi tusto bilo i zdravo bilo, a vezda je suho i blede kak smrt.

II.

Opet je prošil jeden žalosten tjeđen, siromašni Peter nije mogel nigde posla najti.

Kaj su nekaj malo imeli, sve su već zalozili. On mali clovek s očalami pri zalogu je svaki den čekal bledu ženu.

(Drugiput dalje)

„Bécsi Biztosító-Társaság”

Bécsi élet- és járadék biztosító intézet

Van szerencsénk a t. közönséget értesíteni, miszerint a „Bécsi biztosító társaság” és a „Bécsi élet- és járadék biztosító intézet”

Zalamegyei főügynökségét

STREM és KLEIN

URAKNAK NAGY-KANIZSÁN

átadtuk és felkérjük a t. közönséget, miszerint úgy

TÜZ-, JÉG- ÉS SZÁLLITMÁNY,

valamint

életbiztosítási

ajánlataikkal társulatunkat megtisztelni és bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Társulatunk tekintélyes tőkéje teljes biztosítékot nyújt az ellogadott kockázatok ért. míg másrészt előnyös díjtételei versenyképesé teszik minden eddig hazánkban működő társulattal szemben. Sőt mi több, az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vetek fel díjtábláinkban, melyek a biztosító közönség minden várakozásának megfelelelnek.

Magyarországi fiukigazgatóság:

TISZA LÁSZLÓ igazgató.

AGOSTON JÓZSEF ügyvivő.

Fényképészet.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy

Csáktornyaán való tartózkodásomat

1887. évi MÁJUS hó 10-ig

határoztam, addig is tehát tisztelettel kérem szives tömeges látogatását.

Számos évi működésem és fő s legfőbb méltóságok által ki-tüntetve, — reményilem, b. kíváncsalmait is minden tekintetben ki-éleghethetni.

MŰTEREM:

Özv. Stefánne-féle házbán.

658 1-2

Kiváló tisztelettel

Wagner V. D. v.

és felseje József főherceg

és felseje J. Milán szerb király udvari fényképésze

frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíró) területén lévő a csáktornyai 564. telekjegyzőkönyvben 24/a. hrsz. alatt Szaar György tulajdonául fele részben felvett ingatlanra az árverést 1650 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fen-neb megjelölt ingatlan az

1887. évi május hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor

a járásbírósi telekkönyvtárban megtar-tandó nyilvános árverésen a megálapi-tott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10.000.-át vagyis 165 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisz-teri rend-let 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapírra a kikötött kezéhez leteni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-éről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Keit Csáktornyaán, 1887. évi február hó 9-ik napján A csáktornyai kir. já-rásbírósi telekkönyvi hatóság

Nyom Fischel Fülöp laptulajdonosnál Csáktornyaán.

WEISS JÁNOS

áruhaza

BRÜNNBEN, Ferdinandgasse 7. szám.

Brünni nyári	Brünni iltónyszővetek	Valódi Bumburgi	Házivászon
Kamgún szövetek gyönyörű mintákban, moshatók 50 cm. széles egy teljes férfioltony 7 méter 850 kr.	Kitűnő minőségben tiszta gyapjú 135 cm. széles egy teljes férfioltony 7 méter 850 kr.	szövetek legjobb férfi fehérneműknek. Egy drb. 30 rőf (jótállás melletti). Egy drb. 4. széles 850 kr.	Valódi rómerstádti, férfi- és gyermek fehérneműknek igen alkalmas, 29 rőf (jótállás melletti). Egy drb. 4. széles 850 kr. Egy drb. 4. széles 850 kr.
BBOCAT	BOSTON	Női ingek	Női ruha szövetek
Női ruháknak a legújabb és legdivatosabb díszta gyapjából, minden divatos színben 15 méter 5 frt 50 kr. Egy teljes ruhára	A legújabb női ruháknak minden divatos színben. Egy ruha 10 méter 3 forint.	Keszen — vagy Chiffonból, teljes nagyságban, csipke betéttel 6 drb. 3 frt 75 kr.	Valódi trancozia szövetin széles Bordürrel. A legújabb és legdivatosabb ez idényben, Egy ruha 10 méter — 4 frt.
NŐI KÖTÉNYEK	CHIFFON		
Chiffon, Creton, vászon és Oxfordból, körüskörül csipkével divatos munkákban 630 10—20 6 drb. 2 forint.	Kitűnő minőségű, férfi, női- és gyermek — fehérneműknek igen alkalmas 90 cm széles 30 rőf. Egy darab 5 forint 50 kr.		

Szétküldés postautóánvétel mellett. Minták és árjegyzékek ingyen és bérmentve

ÉVENKÉNT 3 HUZÁS!

1887. évben főnyeremények.

Junius 1-én: 200.000 forint o. é.

Deczemb. 1-én: 100.000 frt o. é.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon.

Igény- 5 sorsjegy. 24 havi részletb. á frt 2.20

jegyek 10 24 1.10

azonnali játsszási joggal már a legközelebbi

1887. junius 1-en történő húzashoz.

A legkisebb nyereménynyel kihuzott

sorsjegyek a nyereményhúzásoknál is

tovább játszhatnak.

A Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

662 1—4

BUDAPEST Borotya-utca 1

Nagy választék menyasszonyi ékszerekben.

Alapított 1873. é v b n.

Alapított 1873. é v b n.

Óras és ékszerész, Csáktornyaán.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani az ujonnan berendezett és dusan felszerelt

ARANY, EZÜST és nagy chinai ezüst áruk raktáromat,

(főtér, az új takarékpénztári épületben) hol e szakmába vágó díszes.

mindennemű ajándékoknak

igen alkalmas tárgyak a legutányosabban beszerezhetők.

Bátorlodom még a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani jól beren-

optikai áru raktáromat.

209 105—

Nagy választék születésnap ajándékokban.

Koresmárosok és kereskedők figyelmébe!

Kitűnő minőségű Muraközi szilvorum

Kapható:

Gránertestvérek

Csáktornyaán.

28 liter felüli vételnél

EGY LITER ÁRA 44 KR

Za krémare i trgovce

Izvrstna

Medjimurska slivovi

dobi se pri

braći Graner

VU ČAKOVCU.

Ako gdo više kak 28 litrov k

jeden liter košta 44 krajcar

A köszvény és orsz ellen ajánlott számos háziszerke között meg is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes meggyugással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garra feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez

tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződ-tek meg arról, hogy úgy a csúszos faldalmak, tag-szakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalmájások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt beadásokkal által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40. kros, 70 kros és 120 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezdekedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jellet ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. * Központi-raktár: Gyógyszertár az arany orozsiához Prágában, Niklas-platz 7. Kapható a legtöbb gyógy-szertárban.)

(*Főraktár: Tóth József gyógy-szerésznél Budapesten

407. tk. 1887. szám.

Arverést hírdet. kivonal.

A csáktornyai kir. járásbírósi hatóság közhírré teszi, hogy Gebrüder Mózes varasdi lakos végrehajtónak Szaar György csáktornyai lakos végrehajtást szenvedő elleni 91